

Score at the Shore Summer 2005

Jeg har altid været rejselysten , så derfor var beslutningen om at deltage i en turnering i Orlando, Florida og New York hurtig taget.

Billetten blev bestilt og der blev taget kontakt til turneringsorganisationen. Det var første gang de havde fået en mail fra Europa om en dommers deltagelse til deres turnering, men var dog glad nok for det. Sammen med mig fik jeg tilmeldt 2 tyske kolleger, en fra Hamburg og en fra Dresden.

Betingelserne var enkle nok, vi betalte selv turen til New York, og turneringen betalte turen videre til Orlando og tilbage samt hotelophold i turneringsdagene, maden fik vi på turneringspladsen samt et fint tilskud til en bil, for uden duer det ikke "over there"!

Turneringen er delt i tre blokke:

1) Pigerne fra U14 – U16 spiller på Long Island de første 4 dage, derefter er der 4 dages pause. 2) Drengene fra U15 – U19 spiller i Orlando de første 4 dage. 3) Pigerne fra U17 – U19 spiller på Long Island de sidste 4 dage. Samtidig blev US Club Soccer´s finalerunde spillet i Orlando, hvor turneringen også stillede dommere.

Som i de gode gamle dage på Ellis Island skal alle igennem "Homeland Security", en procedure der kan tage forfærdelig lang tid, ellers også er Du bare heldig, vi var heldige og kontrolpersonalet i Newark Liberty Airport, New Jersey var venlige. Det tog ½ time og alt var overstået. Min kammerat fra Hamburg, Oliver, var der allerede og tog imod. Den anden kollega, Detlef fra Dresden landede i Kennedy Airport og ville blive på Long Island og i New York for at deltage i pigernes turnering. Oliver og jeg tog videre til Orlando hvor vi ankom sidst på aftenen på grund af forstyrrelser i vejret og de deraf følgende forsinkelser i flytrafikken. Bilen fik vi hentet, en dejlig stor Chevrolet – benzinslugeren – og drog af sted til Seminole County, hvor vi fandt vores Lake Mary Marriot Hotel, 5 stjerner og et værelse på 10. etage, en times kørsel nord for Orlando.

Første dag var til fri disposition, så vi benyttede tiden til lidt shopping i "Vineland Street Outlettstores", et fabriksudsalg, hvor alle mærkevarerne hører til og besøget den kæmpemæssige "Florida Mall" med deres mere end 300 butikker og den legendariske "International Drive". Visakortet var helt rødglødende til sidst, men så havde vi også parfume til kæresten og gaver til de første 20 familiemedlemmer og os selv.

Om aftenen var der dommermøde, hvor vi fik mulighed for at hilse på vore amerikanske kolleger, der alle var mødt op i sort jakkesæt med forbundets emblem og slips på. Vi var da også velklædt i nye jeans og pæn Poloshirts med logo fra "Dansk Dommerformidling". Så vi troede at nu kom bossen sikkert med endnu pænere tøj og ordener over det hele, men vi fik os et billigt grin, da en lille mand iført shorts, t – shirt og barfodet i jesusandaler, kom in i lokalet og præsenterede sig som turnerings chef! Noget at grine af var der nu ikke, for han var yderst kompetent og meget striks i sine udførsler og reglerne blev fremlagt så de var til at forstå. Hver dommer , vi var 120 stk., blev præsenteret ved navneopråb og måtte rejse sig så alle kunne se hvem man var. Men med tiden blev stemningen lidt mere løssluppet, vi blev præsenteret for kampfordeleren og andre vigtige mennesker og sluttede hurtig venskab med nogle af de dommere vi var sat i trio med. Der var 3 kampe til hver trio, 1 dømme og 2 linie, om dagen og ville man lave lidt mere kunne man godt få det.

Jeg blev sat sammen med en kollega fra Mexico og en fra Californien og mine opgave var først på linien i U17 ved den mexicanske kollega og derefter dømme selv, U19, og igen på linien i U19 ved manden fra Californien, Los Angeles kom han fra. Vi havde det vældig hyggeligt og kampene, som var på et højt niveau, var nemme at dømme, de ville spille fodbold knægtene og der var væsentlig mindre at tage stilling til and hjemme hos os. Dog måtte min kollega i den første kamp op med turneringens første røde kort for at fratage en oplagt scoringschance, og da jeg fortalte at det var tradition hjemme

hos os at et rødt kort kostede en omgang, måtte han til lommen efter fyraften, hvor vi indtog 99% af hotelbaren! Dog dette kun den første aften. Vores stamcafé blev restauranten "Hooters" hvor "Chicken Wings" var specialiteten, men servitricerne bare kød var nok lige så spændende. Vi bestilte 50 stk. wings i forskellige styrker og en kande øl, 2,5 L, altså til deling mellem 3 kolleger, og dagen blev analyseret og set med mange forskellige dommerøjne!

Dag to og tre skulle byde på nogle gevaldige overraskelser. Min kollega fra hamburg og mig blev sat sammen med en tysker, der var indvandret til USA i 1997, så tysk var nu sproget. Med ham havde vi den dag 5 kampe, fordi der var nogle dommere der udeblev uden afbud. Vi startede kl. 08.00 og havde det fint med at skifte pladsen i midten med den på linien, så vi alle fik noget ud af det. Da vi nu var gået i gang med kamp 3, var kl. blevet ca., 15.30 og en sirene lød i øredøvende lyd. Det var "Thunderstormallert", og alle måtte omgående forlade pladserne og søge tilflugt i dommerteltet eller i klubhuset og efter nogle få minutter startede et uvejr over os jeg aldrig før har oplevet. Lynene føg os om ørene og tordenbragene var så voldsomme at man skulle tro en bombe sprang ved siden af en og så kom regnen og vindstødene og i løbet af ingen tid var halvdelen af pladserne under vand. Uvejret varede ca. 30 min. så var der igen strålende solskin og 35 grader, men nu måtte en nødplan til, fordi pladserne til dels var ubrugelig. Så af de 11 pladser der var, kunne vi kun bruge de 7. Alle kampe blev nu gennemgået. Dem der var startet på 2. halvleg afsluttede deres kamp med det resultat som det stod til halvleg. Kampe som ikke var nået til pausen, blev afsluttet med det antal min. der var tilovers og sluttede så. Alle efterfølgende kampe blev skåret ned fra 2 x 35 min til 2 x 25 min for at indhente den tabte tid, samtidig med det blev starttiden til den efterfølgende dag sat til kl. 7 i stedet for kl. 8! Og endnu en nødplan måtte træde til, man begyndte at køre rene straffesparkskonkurrencer for at spare tid. Ikke helt tilfredsstillende, men den eneste løsning for at indhente tiden.

Dag fire og finaledag! Vi blev glædelig overrasket, da vi så at man havde udtaget os begge til at dømmen en semifinal og en finale. Så kl. 9 stod jeg parat med to kollegaer til at fløjte op for semien i U16, US Club Soccer, sammen med to kolleger fra New Jersey. En spændende og velspillet kamp som indeholdt alt hvad der hører til helt frem til straffespark og udvisning, for øvrigt det eneste røde kort jeg havde i turneringen udover de 4 gule, dog fordelt over de 6 kampe hvor centeropgaven var tildelt mig. Selve finalen skulle vi dog ikke komme til at opleve, da man havde klokket i det med flyveturen tilbage til New York. Så vi måtte lige pludselig skynde os i bad og komme til lufthavnen for at få vores fly. Men sikke dog et cirkus, for de der "Thunderstorms" havde vi jo ikke regnet med skulle ødelægge vores dag – 4 timers forsinkelse og en ankomst til New York ved 10 tiden om aftenen var ikke lige os. Og meget trætte af rejsen og siden i lufthavnen, var vi glade for at se vores hotel og de dertilhørende senge.

Vores kollega fra Dresden havde haft det lidt sjovere, ingen uvejr, lette pigekampe og et fint hotel og så være i trio med 2 kvinder hele dagen, det var lige lykken for ham – konen var jo blevet hjemme!

Detlef hentede os i lufthavnen og tog med på hotellet. Næste dag, vi havde 4 dages pause i New York, blev det tid til at indtage Manhattan og det dertil hørende område. Gigantisk. Ground Zero, Empire State Building, Rockefeller Center og meget meget mere.....! En færgetur fra Manhattan til Staten Island var også med i programmet, og hvor er hun dog lille, hende fru fra Frankrig, "Frihedssatuen", som pynter indsejlingen til New York. Nu kunne jeg jo fint skrive flere sider om det vi oplevede i New York, men nej, man skal selv se det for at kunne danne sig et indtryk!

4 dage i New York havde gjort os lidt trætte, så vi var glade for at kunne forlade storbyen og tage ud på Long Island, hvor 2. del af pigeturneringen ventede på os. Vores hotel var igen et 5 stjerne Marriott Ressor Hotel og vi kunne ikke klage og den luksus vi blev tilbudt. Poolen blev ligesom Spabadet benyttet hver aften for at løsne de tunge muskler. Med 4 kampe hver dag i de første 3 dage, havde vi nok at se til ved 30 grader og bagende sol. Sidste dag bød så igen på finalerne hvor vi også her var tiltænkt en semifinal og en finale. Trætte men glade sagde vi ja til påsætningen og fik afviklet disse kampe uden problemer og næsten uden kort, i de 5 kampe jeg selv var ved fløjten blev det til 2

advarsler og også de andre 2 havde ikke mere. Afregningens time var nu også kommet og vi talte op hvad vi havde tjent, ca. 800 dollars blev det til hver af os, et tal vi ikke var utilfreds med, for så var rejsen ligesom betalt og det lidt lommepenge vi havde brugt var ikke værd at snakke om.

Afskeden er ikke altid let, vi havde fundet mange venner i USA og blev også bedt om at komme igen næste år, medbringende lidt flere kolleger fra Europa. Dette vil vi gerne forsøge. Vi satte os så i vores bil og kørte til Atlanterhavet for at tage en lille svømmer og blive afkølet. Dejligt. De sidste 2 dage inden hjemrejsen tilbragte vi igen i New York hvor vi så lidt mere af byen og dets mangfoldige restauranter.

Afskeden med Oliver og Detlef var ikke så svært, dem ser jeg jævnlig, lige lidt toldfri shopping i lufthavnen og lidt ægte amerikansk mad og så går det hurtigt hjemad med SAS og den 12 August ved middagstid tog en glad kæreste og en endnu gladere hund imod på Århus banegård. Jeg glæder mig til næste år og hvis interessen består i at nogle skulle få lyst til at være med, så bare tag kontakt!

Michael